

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 70

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 3972. Περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν τῶν μεταφερόντων περιηγητᾶς ἀτμοπλοίων..... 1
- Νόμος 3976. Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. καὶ 8 Αὐγούστου 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. κλπ. Ν. Διαταγμάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. Ν. Διατάγματος». 2
- Νόμος 3977. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4/12 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' (3501), 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς, ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων»..... 3
- Νόμος 3983. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ ἐπιδομάτων, διακριτικῶν σημείων, ἐιδικότητος, τροφοδισίας καὶ ἀδειῶν τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων»..... 4
- Διατάγματα**
- Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 παραγρ. α' καὶ β' καὶ 51 τοῦ Ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας»..... 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν τῶν μεταφερόντων περιηγητᾶς ἀτμοπλοίων.

Νόμος 3972

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

1. Φαρικά καὶ ἀγκυροβολίας τέλη καταβαλλόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ νόμου ΓΦΕ' (3505) «περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν» ὑπὸ ἀτμοπλοίων μεταφερόντων ἀποκλειστικῶς περιηγητᾶς ἀποδιδομένους εἰς λιμένας, ὅρμους καὶ ἀγκῆς τοῦ Κράτους πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἑλληνικῶν τόπων, ἰσχύουσιν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ κατὰ πλοῦ εἰς τὸν πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα καὶ ἐὰν ἀκόμη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ ἀτμόπλοιο προσήγγισεν εἰς λιμένα, ὅρμον ἢ ἀγκῆν τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Ἐὰν τὸ ἀτμόπλοιο κατὰ τὴν προσέγγισιν ταύτην εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν παραλάβῃ περισσοτέρους τῶν ἀρχικῶν ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορεύματα ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτων φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν διὰ τοῦς ἀποδιδοθέντας εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας ἐπιβάτας τούτους ἢ τὰ ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου ΓΦΕ' ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ τῶν ὡς ἄνω ἀτμοπλοίων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός

Π. Ἀργυρόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(2)

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. καὶ 8 Αὐγούστου 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. κλπ. Ν. Διαταγμάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. Ν. Διατάγματος».

Νόμος 3976

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται καθ' ἁπάσας αὐτῶν τὰς διατάξεις τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα : 1) ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ 2) ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. κλπ.», ἔχοντα κατὰ σειρὰν ὡς ἀκολούθως.

Ν. Δ. τῆς 3 Δεκεμβρίου 1925 (Φ. Ε. Κ. 406)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τροποποιούμεν τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγμα «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ὄνω Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

«Τὰ ἀκίνητα τὰ καταλαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἐγκειμένῳ σχεδίῳ καθοριζόμενων κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ὑπὸ στοιχείων α' χώρων, μέχρι τῆς ἀπαλλοτριώσεώς των κατόπιν προηγουμένης νομίμου ἀποζημιώσεως τῶν ιδιωτικῶν αὐτῶν παραμένουσιν εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ χρῆσιν τῶν ιδιοκτητῶν, ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὴν οἰκοδόμησιν εἰς τοὺς γενι-

κούς περιορισμούς υγιεινής, ασφαλείας και αισθητικής (άρθρον 9) τούς ισχύοντες ἐπὶ τῆς περιοχῆς εἰς τὴν ταῦτα περιλαμβάνονται καὶ διὰ τὰ μὴ ρυποτομούμενα ἀκίνητα, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις περὶ τακτοποιήσεως (άρθρον 42 κλπ.) ἐφ' ὅσον τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι δυνατόν. Ἀμέσως ὅμως ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως οἱ περιλαμβανόμεναι ταῦτα ἄνω χώροι, (ὑπὸ στοιχείον α') καθίστανται αὐτοδικαίως κοινόχρηστοι, κατεδαφίζομένων πάντων τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαλλοτριωθείσων ἐγκαταστάσεων, ἀπαγορεύεται δὲ μετὰ τὴν τοιαύτην ἀπαλλοτριώσιν ἢ ἐν γένει ἐπὶ τῶν χώρων τούτων κατασκευὴ οἰωνδήποτε ἔργων δομήσεως καὶ οἰασθῆσαι μονήμου ἢ προσωρινῆς ἐγκαταστάσεως. Τὰ αὐτὰ ισχύουσιν ἀναλόγως καὶ διὰ τὰ ἀκίνητα τὰ καταλαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 ὑπὸ στοιχείον β' ἀναφερομένων χώρων, ταῦτα ὅμως μετὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν διατίθενται ὡς ὀρίζει ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 37».

2. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἄνω Ν. Διατάγματος καταργοῦνται αἱ παρὰρ. 1 καὶ 2, ἐκ δὲ τῆς παραγράφου 3 ἡ φράσις «κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χώρων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατὰ τὸ προηγούμενον κοινοχρήστων χώρων ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν καὶ ἐφεξῆς».

3. Τὸ ἄρθρον 24 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

«Ἀπαγορεύεται πᾶσα ριζικὴ ἐπισκευή, μεταρρύθμισις καὶ συμπληρώσεις οἰκοδομῶν ἢ τμημάτων αὐτῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς περιορισμούς υγιεινῆς, ασφαλείας κλπ., τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 καὶ ἰδίως τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, 5, 10. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀντιβαίνοντα πρὸς τοὺς ἄνω περιορισμούς μέρη τῶν οἰκοδομῶν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἔσται εἰδικὰ διατάξεις (άρθρ. 43 καὶ 45) τοῦ παρόντος, δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως, παύει δὲ ἰσχύουσα ὅταν ἡ ἐπισκευὴ κλπ. σκοπῇ τὴν προσαρμογὴν τοῦ κτιρίου πρὸς τοὺς περιορισμούς τούτους.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπονται εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα κτίρια αἱ διὰ λόγους υγιεινῆς καὶ χρησιμοποίησεως κρίνόμεναι ἀναγκαῖαι συνήθεις ἐπουσιώδεις ἐπισκευαί.

4. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἄνω Νομοθ. Διατάγματος ἀντικαθιστάμενον διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Ἡ ἄδεια ἀνεγέρσεως νέας ἢ ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ὑπὸ στοιχείον α' χώρων καταλαμβανόμενων καὶ μὴ πῶ ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων δύναται νὰ ἀναστέλληται προσωρινῶς μέχρι τῆς συντάξεως καὶ κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καταβλητέας ἀποζημιώσεως, πάντως ὅμως οὐχὶ πλέον τοῦ διμήνου ἀφ' ἧς ὑποβλήθῃ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον ἢ πρὸς χορήγησιν τῆς ἀδείας σχετικῆς αἰτήσεως διαλαμβανούσα ἅπαντα τὰ πρὸς χορήγησιν τῆς ἀδείας ἀπαιτούμενα στοιχεῖα. Ἐὰν εἰς τὴν σύνταξιν ἢ καὶ ἐπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς πράξεως παρεμβληθῇ κώλυμα ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἄδειαν (οἷον ἐνστάσεις κτλ.) ἢ ἄνω προθεσμία παρατείνεται κατὰ τὸν χρόνον ὅστις θὰ ἀπαιτηθῇ ἐπὶ πλέον χρόνον τοῦ παρεμβληθέντος κωλύματος. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τῆς ὑπερθεσίας ὅτι ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸν διὰ μέρος τοῦ ὑπὸ τῶν κοινοχρήστων χώρων καταλαμβανόμενου οἰκοπέδου του, ἡ ἄδεια χορηγεῖται μὲν διὰ τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἄνω μέρους οἰκοπέδου. Διὰ τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην τὸ ἄνω μέρος θεωρεῖται ὡς ἰδανικὸν ποσοστὸν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐκτελεῖται αὕτη κατὰ τρόπον ὅστε τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τμήμα νὰ εἶναι συνεχὲς καὶ ὅσον οἶόν τε ἐνηρμονισμένον καὶ πλησιέστερον πρὸς τὴν οἰκοδομικὴν γραμμὴν».

5. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἄνω Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς:

«Ἐπὶ τῶν γηπέδων τῶν περιλαμβανόμενων ἐντὸς ζώνης κειμένης περίξ τῶν τελευταίων ὁρίων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω

ἐγκατεμένων σχεδίων ἐπιτρέπονται αἱ ἐργασίαι δομήσεως ὑπὸ ὁρισμένων ὅρων καὶ περιορισμῶν ὡς πρὸς τὸ ἐμβαδόν καὶ τὰς διαστάσεις τῶν γηπέδων καὶ τὸν ὅγκον τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερμένων κτιρίων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς ταύτας τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9. Οἱ ἀνωτέρω ὅροι καὶ περιορισμοὶ κανονίζονται διὰ διατάξεων ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν δι' ἐκάστην πόλιν, δύναται δὲ νὰ διαφέρωσι κατὰ τμήματα ζώνης τῆς αὐτῆς πόλεως».

6. Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

«Ἡ ἐκτὸς τῶν ζωνῶν δόμησις ὑπόκειται εἰς περιορισμούς, κανονιζομένους διὰ διατάγματα, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, ἀποβλέποντος εἰς τὴν μὴ ἰδρυσιν συναικισμῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῶν σχεδίων αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῆς παρὰ τὰς σιδηροδρομικὰς καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνεγυρισμένας ἀμαξιτὰς ὁδοὺς δομῆσεως, ὑποκειμένης εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις δομῆσεως ἐντὸς τῶν ζωνῶν περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 14».

7. Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Ἡ καταβλητέα διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1. ἐδαφ. α' καὶ β' χώρων ἀποζημιώσις, υπολογίζεται διὰ μὲν τὰ γηπέδα βάσει τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν διετίαν μέσης ἀξίας αὐτῶν, διὰ δὲ τὰς οἰκοδομὰς βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξίας τούτων ὡς κτιρίων λογιζομένων, λαμβανομένης πάντων ὑπ' ὅψιν τῆς παλαιότητος αὐτῶν».

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἰδίου Ν. Διατάγματος καταργεῖται.

8. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 74 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος διαγράφεται ἡ λέξις «ὁριστικῶν».

9. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, ἐπεκτείνεται καὶ ὡς πρὸς τὸ περὶ ἰδρύσεως τάγματός καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων δύναται εἰδικῶν Ταμείων ἐφαρμογῆς σχεδίων πόλεων Ν. Διατάγματος.

10. Τὸ παρὸν Διάταγμα μετὰ τοῦ ὅπερ τροποποιεῖ Ν. Διὰ νὰ κωδικοποιηθῇ διὰ διατάγματος εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμον, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς τάξεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Ρ. Λιθαρινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλιος, Γ. Βογόπουλος, Δ. Τανταλίδης, Κ. Νίδερ.

Νομοθ. Διάταγμα τῆς 8 Αὐγούστου 1926 (Φ. Ε. Κ. 277)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομ. Διατάγματος κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τροποποιούμεν τὸ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος κλπ.» ὡς ἐξῆς.

1. Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος καταργοῦνται καὶ ἐπ' ἀνέρχονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος.

τος, αἱ διὰ τῶν ἄνω διατάξεων τροποποιηθεῖσαι, μὲ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον 22 ἐπανερχεται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον εἰσαγωγίου τῆς πρώτης αὐτοῦ παραγράφου, (μέχρι τῆς φράσεως «αὐτοδικαίως κοινὸχρηστο»).

Τὸ ἄρθρον 23 ἐπανερχεται ἐν ἰσχύϊ ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ στοιχείᾳ Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἐδαφίων τῆς πρώτης αὐτοῦ παραγράφου καὶ τῆς παραγράφου 2.

2. Τὸ διὰ τῆς παραγράφου 7 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος τροποποιούμενον ἄρθρον 36, ἐπανερχεται ἐν ἰσχύϊ ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διὰ τῆς αὐτῆς διατάξεως καταργηθεῖσα παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 37, μὲ τὴν ἀκόλουθον προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐν λόγῳ ἁρθρου 36.

«Πάντως ἡ ἀξία τῶν ἀπαλλοτριούμενων οἰκοπέδων διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπολογίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς».

Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του καὶ ὅπου ὑποβληθῇσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Σπέτσαις τῇ 8 Αὐγούστου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Εὐταξίας

Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Π. Ἀραβαντινός, Γ. Πάπ, Ε. Λαδόπουλος, Π. Ἀργυρόπουλος, Γ. Χαριτάκης, Κ. Φίλανδρος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς.

1. Ἐν ταῖς καταρτιζομέναις συμβάσεσι, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ μεταβίβασις κυριότητος ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων ἢ καὶ ἐκτὸς τούτων προσαρτᾶται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτῶν, διάγραμμα τοῦ ὑπὸ μεταβίβασιν ἀκινήτου καὶ ἰδίᾳ τοῦ οἰκοπέδου συντεταγμένον ὑπὸ διπλωματοῦχου μηχανικοῦ, ἀρχιτέκτονος, τοπογράφου ἢ καὶ ἐργοδηγοῦ καὶ συσχετισμένον κατὰ τὸ δυνατόν πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑφισταμένην κατάστασιν καὶ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδον, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀκινήτων περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν τοῦ Κράτους. Ἐὰν τὸ ὑπὸ μεταβίβασιν οἰκοπέδον ἀποτελῇ μέρος οἰκοπέδου τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἐν τῷ διαγράμματι πρέπει νὰ ὑποτυπῶται καὶ ὁλόκληρον τὸ τοιοῦτον οἰκοπέδον.

2. Τὰ ὡς ἄνω διαγράμματα ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ὑπηρεσίαν, ἥτις δικαιουμένη νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἀπαλλάσσονται τῆς εὐθύνης οἱ συντάκται τούτων, βεβαίῳ ἐπ' αὐτῶν εὐκρινῶς ἐὰν τὰ ἐν τοῖς διαγράμμασιν εἰκονιζόμενα καὶ ὑπὸ μεταβίβασιν οἰκοπέδα συγχάνουσιν οἰκοδομήσιμα ἢ οὐ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται ὅπως τὴν ἐπὶ τῶν διαγραμμάτων βεβαίωσιν περὶ τοῦ οἰκοδομήσιμου ἢ μὴ τῶν ὑπὸ μεταβίβασιν οἰκοπέδων ἀνακοινώσιν εἰς τοὺς συμβαλλομένους καὶ δὴ εἰς τὸν ἀγοραστήν, περιλαμβάνουσι δὲ ἐν ταῖς σχετικαῖς συμβάσεσι μνηεῖον περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως.

4. Ἡ παράλειψις τῆς προσαρτήσεως ἐν ταῖς συμβάσεσι τῶν ὡς ἄνω διαγραμμάτων καὶ τῆς μνηείας περὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς περὶ τοῦ οἰκοδομήσιμου ἢ μὴ τῶν ὑπὸ μεταβίβασιν οἰκοπέδων βεβαίωσεως, ἐκτὸς τῆς ἀκυρότητος τῶν συμβάσεων τούτων, συνεπάγεται διὰ τοὺς συμβολαιογράφους τὰς ἐν ἁρθρ. 5 παρ. 3 τοῦ νόμου 1642 συνεπείας, ἐπιβαλλομένας ὑπὸ

τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργοῦ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας τοιοῦτου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου τίθενται ἐν ἰσχύϊ διὰ πάσας τὰς πόλεις καὶ κώμας τοῦ Κράτους ἢ ἐνίας τούτων ἢ καὶ δι' ὀρισμένης κατηγορίας αὐτῶν δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργοῦ προκειμένου δὲ περὶ κωμολέσεων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος μόνον ἐφ' ὅσον ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς 5,000 κατοίκους.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 προστίθενται αἱ κάτωθι δύο παράγραφοι.

1. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ παρόντος παρ. 3 καὶ 61 παρ. 4 παραβάσεων, αἵτινες κανονισθῇσονται συγκεκριμένως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργοῦ, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ δὲ ἐκδίκασις τῶν παραβάσεων τούτων γίνεται κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 22/28 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως αὐτοφύρων τινῶν πλημμελημάτων». Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 67 προκειμένου περὶ τῶν χρηματικῶν ποινῶν, τὰ ἐλάχιστα ὅρια τῶν ὁποίων αὐξάνονται εἰς τὸ τριπλόν, προκειμένου δὲ περὶ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ ἁρθρου 66 παρ. 1, 4, 5 καὶ 6.

2. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ἄρσις ἢ κατεδάφισις τῶν εἰς τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραβάσεις ἀναφερομένων ἔργων, συνεπάγεται τὴν καὶ αὐτὴν βάσει τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας δίωξιν τῶν παραβατῶν σὺν τῇ ἀναλόγῳ ἐπιβαρύνσει τῶν ἐν αὐτῇ καθοριζομένων ποινῶν.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον.

1. Μέχρι τῆς κατεδάφισεως οἰασδήποτε οἰκοδομῆς ἢ καὶ τμήματος οἰκοδομῆς ἢ ἐν γένει οἰκοδομικῆς ἐργασίας, ἐντελεσθείσης παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἴτε ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ὑπὸ στοιχείῳ α' τοῦ παρόντος χώρων, εἴτε ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ζώνης, εἴτε ἐκτὸς τῆς ζώνης ταύτης καὶ ἐν γένει ἀντικειμένης εἰς τοὺς θρούς τῆς ἀσφαλείας, ὑγεινῆς καὶ αἰσθητικῆς τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ παρόντος καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀναγκαστικὴ εἰσφορά ὑπὲρ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ αὐθαίρετον, διατιθεμένη ὑπὸ τούτων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων ρυμοτομίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορά ὑπολογίζεται ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον τῆς ὀριζοντίας προβολῆς τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐπιτετραμμένου καταληφθέντος χώρου, ἐκτὸς τῆς εἰς παραβάσεις τοῦ ὕψους τῶν κτιρίων ἢ τῆς ἐπιφανειακῆς διαμορφώσεως τῶν ὤψεων αὐτῶν ἀναγομένης εἰσφορᾶς, ἥτις ὑπολογίζεται ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἐπιφανείας τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν κεκανονισμένων κατασκευασθέντων τμημάτων μετρούμενης ἐν προβολῇ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τοῦ διερχομένου διὰ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

3. Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὰ ἄνω ὑπολογιζομένης εἰσφορᾶς ὀρίζεται ἐτησίως καὶ δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν μέτρον, ὡς ἀκολουθεῖ.

Α') Κατ'ἀληθινὰς χώρων μὴ οἰκοδομήσιμων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν σχεδίων ρυμοτομίας καθοριζομένων οἰκοδομικῶν τετραγώνων.

α') Διὰ προσωρινὰ ξυλόπηκτα κατασκευάσματα (ὑπόστεγα, παρὰπήγματα κλπ.) δραχμαὶ ἑκατὸν (100).

β') Διὰ μόνιμα κατασκευάσματα (δομάτια, διάδρομοι, λουτρὰ κλπ.) δραχμαὶ διακείνη (200).

Β') Κατάληψις χώρων κειμένων ἐν γένει ἐκτὸς τῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἥτοι χώρων χαρακτηριζομένων ὑπὸ τῶν σχεδίων ρυμοτομίας ὡς κοινοχρήστων, δόμοις, ἐκτὸς ἢ ἐντὸς τῶν ζωνῶν παρὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις κλπ.

α') Διὰ ξυλόπηκτα κατασκευάσματα ἀνεγειρόμενα ἐπὶ χώρων περιλαμβανομένων 1) ἐντὸς τῶν σχεδίων ρυμοτομίας (παράπηγματα, προθήκαι κλπ.), ἐφ' ὅσον μὲν χρησιμοποιοῦνται διὰ κατοικίαν, δραχμαὶ πεντακόσιαι (500), ἐφ' ὅσον δὲ χρησιμοποιοῦνται δι' ἐμπορικὴν ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν δραχμαὶ χίλια (1000) καὶ 2) ἐκτὸς τῶν σχεδίων ρυμοτομίας, ἥτοι ἐντὸς τῶν ζωνῶν ἢ πέραν τούτων, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ κατοικίας δραχμαὶ τριακόσιαι (300), ἐφ' ὅσον δὲ χρησιμοποιοῦνται δι' ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν, ἢ γεωργικὴν τροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, δραχμαὶ ἑξακόσιαι (600).

β') Προκειμένου περὶ μονίμων κατασκευασμάτων τὰ κατὰ τὸ προηγουμένον στοιχεῖον ποσὰ διπλασιάζονται ἀναλόγως.

Γ') Προκειμένου περὶ προσωρινῶν ἢ μονίμων κατασκευασμάτων ἀνεγειρομένων αὐθαιρέτως καὶ ἐπὶ χώρων κοινοχρήστων, εἰς τὰ κεντρικὰ δὲ σημεῖα τῶν πόλεων καὶ κομποπόλεων (οἷον ἐπὶ ἀγορῶν, πλατειῶν, κήπων κλπ.) καὶ χρησιμοποιουμένων πρὸς ἐμπορικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ ἀνωτέρω ἀναγκαστικὴν εἰσφορά ὁρίζεται κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς ὑπηρεσίας, λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν τῶν ἀπὸ τετραγωνικῶν μέτρον καταβαλλομένων ἐτησίως μισθωμάτων ἐμπορικῶν ἐν γένει καταστημάτων κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ κατασκευάσματος, ἥτις ὅμως εἰσφορά ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἴνε ἑλάσσων τῆς ὡς ἀνωτέρω διὰ τὴν περίπτωσιν Β', ἀναλόγως ὁριζομένης. Ὁμοίως κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς ὑπηρεσίας ὁρίζεται ἡ εἰσφορά προκαίμενου περὶ αὐθαιρέτων ἀρχιτεκτονικῶν προεξοχῶν καὶ ἐν γένει πάσης αὐθαιρέτου κατασκευῆς, μὴ δυναμένης νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονιζομένην μέτρησιν.

4). Ἡ ὡς ἀνωτέρω εἰσφορά βεβαιοῦται διὰ πράξεως τῆς ἀρμοδίας ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ὑπηρεσίας, ἥτις διαβιβάζομένη ὑπὸ ταύτης εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐφορίαν κοινοποιεῖται ὑπ' αὐτῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπαχρέους διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς, δικαιουμένους νὰ ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως. Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου νομονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας Γραφείου, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τούτων οὐσης ὀριστικῆς καὶ ἀνεκκλητῆς.

5). Ἡ ὡς ἄνω βεβαιουμένη εἰσφορά εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἐσόδον κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ καταβιβάζεται εἰς τοὺς δικαιούχους Δήμους ἢ Κοινότητες.

6). Τὰ τῆς ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διαθέσεως τῆς ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορᾶς κανονισθῆσονται (διὰ Δ)τος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς.

α' ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις νόμου ἐπιβάλλουσα περιορισμοὺς ἢ ἀπαγορεύσεις ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν, τὰ δὲ εἰς ταύτην καὶ τοὺς συναφεῖς αὐτῇ ἐν γένει περιρριζομένους ἀναγκάσματα εἰς οἰκονομικὰς περιστάσεις ρυθμίζονται ἐφεξῆς μόνον βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Δ)τος κωδικοποίησις τοῦ παρόντος μετὰ τῶν κυρωμένων καὶ τροποποιουμένων ὑπὸ τούτου σχετικῶν Ν. Δ)των, εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμον, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς τάξεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων

αὐτῶν, φράσεων ἢ λέξεων, ἄνευ ὅμως ἄλλο ὅπως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ὁ παρὶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιεύηται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Παπαδάτος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4) 12 Δεκεμβρίου 1925 περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' (3501), 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς, ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων.

Νόμος 3977

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 4) 12 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγμα «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' (3501), 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς, ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων», ἔχον ὡς ἑξῆς :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ΓΦΑ' νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια :

Ἄνω μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν αἰρετῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπίας τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὁ Ὑπουργός τῆς Συγκοινωνίας διὰ διαταγῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς Δημάρχους καὶ τοὺς προέδρους τῶν λοιπῶν Σωματείων τῶν συμμετεχόντων δι' ἀντιπροσώπων των εἰς τὴν ἄνω Ἐπιτροπείαν, ἐντέλλεται ὡς κληθῶσι τὰ οἰκεία δημοτικὰ Συμβούλια καὶ Σωματεῖα, ἵνα ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν νέαν τριετίαν.

Ἐάν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν ᾔθελε πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τινος ἢ πλείονων ἐκ τῶν ἄνω νομικῶν προσώπων ἡ ἐκλογή, ὁ Ὑπουργός τῆς Συγκοινωνίας ἐκλέγει αὐτεπαγγέλτως τοὺς ἐλλείποντας ἀντιπροσώπους διὰ μὲν τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια ἐκ τῶν ἐκλογίμων μελῶν αὐτῶν, διὰ δὲ τοὺς Δήμους ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγῆσθαι πολιτῶν, ἢ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οὓς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ διορίζει μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ τριετής θητεία τῶν αἰρετῶν μελῶν ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δι' ἧς καταρτίζεται ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῶν ἐκλεγέντων ἢ διορισθέντων μελῶν αὐτῆς.

Ἡ θητεία αἵματος μέλους ἐκλεγμένου ἢ διοριζομένου ὑπὸ

του Υπουργού κατά την διάρκεια της τριετίας της άρχουσας από της εκδόσεως της κατά τ' ανωτέρω αποφάσεως εις αντι-κατάστασιν όπωςδήποτε ελλείποντος ή μη αποδεχομένου την έκλογήν ή τον διορισμόν λήγει ταυτόχροτως μετά των λοιπών μελών, ανεξαχρητώς του χρόνου υπηρεσίας αυτού.

Άρθρον 2.

Το άρθρον 1 του νόμου 2918 αντικαθίσταται δια του εξής :

Η ανακαίνισις, συντηρήσις και συμπληρώσις των εν τῷ νόμῳ 389 τῆς 17-Νοεμβρίου 1914 ἀναφερομένων ἀντιπλημμυ-ρικών ἔργων Πειραιῶς γίνεται δαπάναις τοῦ Λιμενικοῦ Τα-μείου Πειραιῶς, ὅπερ βαρύνουσι καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἀστυνο-μίας τῶν ἔργων τούτων, ἥς σκοπὸς ἡ προφύλαξις τῶν ἔργων ἀπὸ πάσης βλάβης ἢ φθορᾶς καὶ ἡ πρόληψις παραδόσεως τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τοῦ νόμου 2853 «περὶ ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν γένει» κανονιζομένων διατάξεων.

Ἡ βλάβη, φθορὰ ἢ παράστασις βεβαιούται διὰ πρωτοκόλλου συντασσόμενου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων φυλάκων τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-τροπείας Πειραιῶς, ἀσκούντων ἐν προκειμένῳ ἀστυνομικὰ καθήκοντα κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα, ὃ δὲ πται-στης διώκεται καὶ προσάγεται ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδίκου καὶ τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως τριῶν μέχρι δέκα ἡμερῶν καὶ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν πενήτηκοντα μέχρι χι-λίῳν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ τοῦ πενταπλασίου τῶν ἄνω ποινῶν.

Τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω προστίμων ἀποδίδεται εἰς τὸν καταγ-γέλλοντα τὴν πράξιν φύλακα, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

Αἱ παραβάσεις διώκονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς δια-τάξεις τοῦ νόμου 237 τοῦ 1914 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1382 τοῦ 1918, τῆς κατὰ τῆς αὐτῆς πταισματοδικῆς ἀποφά-σεως ἐφέσεως μὴ ἀναστέλλουσης τὴν παραχρῆμα ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2918 διαγράφεται ἡ λέξις «δευ-τέραν».

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἄρθρου προστίθεται ἑτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Τὰ ἀπουσιάζοντα τῶν συνεδριῶν μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-τροπείας Πειραιῶς ἄνευ ἀδείας ἐπὶ πέντε συνεχεῖς συνεδρίας ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τούτου, ὑποχρεωμέ-νου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ὀργανισμοῦ ἢ σώματος ὅπερ ἀντι-προσωπεύουσι παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ νὰ προβῇ ἐντὸς δεκαπενθη-μέρου ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προσ-κλησέως του εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑτέρου μέλους ὡς ἀντιπροσώπου αὐτοῦ παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπείᾳ Πειραιῶς.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ὃ Υπουρ-γὸς τῆς Συγκοινωνίας διορίζει ἀπ' εὐθείας δι' ἀποφάσεώς του ταῦτα ἐκ τῶν ἐκλογίμων μελῶν τῶς ὡς ἄνω ὁργανώσεων.

Μέλος τῆς Ἐπιτροπείας Πειραιῶς ἀπουσιάζαν δεκάκις ἄνευ ἀδείας κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς οἴκον, ἔτους, ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ἰσχύοντων καὶ ἐν τῇ περι-πτώσει ταύτῃ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου νόμου 2918 καθοριζομένη ἀποζημίωσις δεκαπλασιάζεται, μὴ παρεγο-μένη ὅμως εἰς τὰ καὶ ἄπαξ μόνον κατὰ μῆνα ἀπουσιάζοντα ἐκ τῶν συνεδριάσεων μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπείας.

Άρθρον 3.

Αἱ ὡςδήποτε μέχρι τοῦ παρόντος γινόμεναι εἰσπράξεις λι-μενικῶν φόρων ὑπὲρ τῶν ἐκασταχοῦ λιμενικῶν ταμείων νομιμο-ποιούνται.

Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μὴπω εἰσπραχθέντα παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐξ ὀφειλετῶν εἴτε λιμενικῶν φόρων, εἴτε ἐξ ἄλλων οἰωνδήποτε ὀφισταμένων δικαιομάτων ὑπὲρ τῶν λιμενικῶν ταμείων δὲν εἰσπράττονται, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνοι-κιστῶν ὀφειλετῶν λιμενικῶν φόρων, ὡς καὶ τῶν μετὰ λιμε-νικοῦ τινος ταμείου συμβληθέντων Ἐταιρειῶν, ὑποχρεωμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων.

Άρθρον 4.

Ἡ δευτέρα, τρίτη καὶ τετάρτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 28-6-23 Ν. Δ. «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω ἀνα-φερομένων κυρίων λιμενικῶν ἔργων καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν ἢ λειτουργίαν τοῦ λιμένος, ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ τῶν λιμενικῶν ταμείων πρωτίστως μὲν εἰς τὰς δαπάνας κατασκευῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑδραγω-γείων ὑδρεύσεως τῶν ἐν ταῖς λιμέσι κειμένων πόλεων καὶ κω-μῶν ὡς ἐπίσης καὶ τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ ἀγούσης ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὴν πόλιν ἢ τὴν κώμην, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας οὗτος ἀνήκει, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὰς δαπάνας κατασκευῆς ἔργων διευθετήσεως ποταμῶν ἢ χειμάρων ἢ ἐκτελέσεως προστατευτικῶν ἔργων ἐπὶ τούτων, ὡς καὶ ἔργων ἀποξηράνσεως ἐλῶν καὶ τελμάτων μέχρις ἀκτίνος 25 (6) χι-λιμετρῶν ἀπὸ τοῦ λιμένος.

Ἡ συμμετοχὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ ἐφ' ἅπαξ καταβολῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὸ τρίτον τοῦ ἀποθε-ματικοῦ κεφαλαίου, ἐὰν δὲ τοῦτο εἴη μικρότερον τῶν ἐτη-σίων προσόδων, τὸ ἐν τρίτον τῶν ἐτησίων τούτων προσόδων. Ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ συμμετοχῆς εἰς συναμολόγησιν δανείου, τὸ διατιθέμενον ἐτησίως ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερ-βαῖν τὸ ἕκτον τῶν ἐτησίων προσόδων.

Ἡ διὰ τὰς συντηρήσεις τῶν ἀνωτέρω ἔργων τυχὼν συμμε-τοχῇ τῶν λιμενικῶν ταμείων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὸ ἐν δέκατον τῶν ἐτησίων αὐτῶν προσόδων.

Ὡς λιμενικὰ ἔργα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐν τῇ πρώτῃ πα-ραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθοριζόμενα, καταργουμένης πά-σης ἄλλης ἀντ' κειμένης διατάξεως, ἔστω καὶ εἰδικῆς, συντη-ροῦνται δὲ καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις τῶν οἰκείων λιμενι-κῶν ταμείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Υπουργείου τῆς Συγκοι-νωνίας.

Ἐκ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τῶν λιμενικῶν τα-μείων ὡς καὶ τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς ταῦτα τοιούτων, δυνάμει εἰδικῶν νόμων, ἐξακολουθοῦσι νὰ ἰσχύουσιν ἐφεξῆς μόνον αἱ διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καὶ ἐντὸς τεσσά-ρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορισθησόμεναι τοιαῦτα, καταργουμένης τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ περὶ λιμένων Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Άρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23)9)25 Ν. Διατάγ-ματος «περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου νόμους» προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«Προσωρινῶς καὶ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους δύναται νὰ ἀποσπῇ τὸ ἐπίδομα τοῦτο δι' ἡτοιογημένης ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας».

Άρθρον 6.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος τῆς 23)9)25 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

«Τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐξαιρεῖται τὸ Λιμενικὸν Τα-μεῖον Πειραιῶς».

Καταργουμένης τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου νόμους» ἐπανέρχε-ται ἐν ἰσχύϊ ἡ παράγραφος 22 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 3163 νό-μου, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας προστίθεται αἱ λέξεις «τῶν μὴ ἀφορωσθῶν καθαρῶς ζητήματα τεχνικά».

Άρθρον 7.

Ἡ 13 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου νόμους», τῆς 23)9)25 τροποποιεῖται ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν φαρτωτικῶν ὡς ἐξῆς :

«Ἐπὶ δὲ τῶν φαρτωτικῶν 3 δραχ. κατὰ τόννον ἐμπορευμά-

των, 0,80 κατὰ κεφαλήν μεγάλων ζώων και 0,20 κατὰ κεφαλήν μικρών τοιούτων, ήτοι αίγοπροβάτων και χοιριδίων, δυνάμενον ν' αυξομειώνεται εκάστοτε διά Διαταγμάτων».

Τὰ τέλη ταύτα θά εισπράττωνται και παρὰ των πρακτορείων των θαλασσιών μεταφορών, ως και παρὰ των γραφείων ή εὐνοδήποτε ὀργανισμῶν των ὁπωσδήποτε ενεργούντων μεταφορὰς ἐμπορευμάτων θαλασσίως.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ άρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 28)6)23 Ν. Δ. «περὶ λιμένων και λιμενικῶν ταμείων» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ὁ Πρόεδρος και τρεῖς μέλη».

Ἄρθρον 8.

Ἀπαντα τὰ ἀτμοπλοϊκὰ πρακτορεῖα τὰ των θαλασσιῶν μεταφορῶν και λοιπὰ ὡς ἄνω τοιαῦτα τὰ ὑπὲρ των λιμενικῶν ταμείων τοῦ Κράτους και τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων εισπράττοντα δυνάμει των κειμένων διατάξεων περὶ λιμένων κλπ. δικαιώματα και πρόσθετον τέλος ἐπὶ των ἐπιβατικῶν εισιτηρίων, ὡς και των φορτωτικῶν των ἐμπορευμάτων, ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσι βιβλίον εἰς ὃ θέον νὰ καταγράφωσιν ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένα εισιτήρια ὡς και τὸν ἀριθμὸν των ἐπιβατῶν δι' ὃν ἐξεδόθησαν ταῦτα, εἰ δὲ τὰς φορτωτικὰς των ἐμπορευμάτων και τὸ βάρος αὐτῶν.

Υποχρεοῦνται προσέτι ὅπως τὰ στελέχη των ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτῶν εισιτηρίων και φορτωτικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους υποβάλλωσι μετὰ τοῦ τελικοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὰς οἰκείας λιμενικὰς ἐπιτροπὰς ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰ δὲ ὑποχρεοῦνται πάντοτε νὰ χορηγῶσι ταῦτα ὡς και πᾶν ἕτερον στοιχείον, ὅπερ ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν, εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον ὑπᾶλληλον πρὸς ἔλεγχον των ἐκδοθέντων εισιτηρίων και φορτωτικῶν και των ὑπὲρ των λιμενικῶν ταμείων και τοῦ Ε. Τ. Μ. Α. Ε. γενομένων εισπράξεων.

Εἰς περίπτωσιν παραβάσεως ἢ μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἢ μὴ παροχῆς των πρὸς ἔλεγχον ἀναγκασιούτων στοιχείων παρὰ τινος ἐκ των ὧν πρόκειται πρακτορείων, πιστοποιουμένης ταύτης παρὰ τοῦ ενεργούντος τὸν ἔλεγχον ὑπᾶλληλου ἢ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρόστιμον ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς γενομένης ζημίας, ἀλλ' οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ διπλασίου, εἰς τὸ οἰκείον λιμενικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων ἢ και εἰς ἀμφοτέρω, καθοριζομένης τῆς ζημίας κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα θέλουν εἰσπράττεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίων ἐσόδων νόμου παρὰ τῆς οἰκείας τελωνειακῆς ἀρχῆς και κατατίθεσθαι μερίμνη ταύτης ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου λειτουργεῖ τὸ πρακτορεῖον, και ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων, ἀναλόγως τῇ προσγενομένη ἐνὶ ἐκάστῳ ζημίᾳ.

Τὸ ἀπὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον δὲν ἀνακαλεῖται.

Τὸ παρὰ των ἀτμοπλοϊκῶν πρακτορείων λαμβανόμενον ἤδη δυνάμει των κειμένων διατάξεων ποσοστὸν 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῶν εισπραχθέντος ποσοῦ ἐκ τοῦ ὑπὲρ των ἐκασταγοῦ λιμενικῶν ταμείων ἐπιβατῶν ἐπιβατικῶν δεκαλέπτου δικαιώματος αὐξάνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς 10 ο/ο.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει και δι' ἅπαντα τὰ πρακτορεῖα, γραφεῖα και παντὸς εἶδους ὀργανισμοὺς τοὺς ενεργούντας τὴν εἰσπράξιν των προσθέντων τελῶν ὑπὲρ τοῦ Ε. Τ. Μ. Α. Ε.

Ἄρθρον 9.

Τὰ εἰσπράττα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπερεύματα ἀπ' εὐθείας διὰ των λιμένων Προέδρους, Ἀρτῆς, Ἀμειλοχίης, Βονίτσης, Πάργας και Ἡγουμενίτσας, ὡς και τὰ ἐκ των λιμένων τούτων ἐξαγόμενα προϊόντα και ἐμπορεύματα και διὰ τὸ ἐξωτερι-

κὸν ἀπ' εὐθείας προοριζόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἐ. ε. Ν. Δ. «περὶ σημάτων και συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου» εἰσπραττομένην φορολογίαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς σημάτων τῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου ἐ. ε. Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1923 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Μεσολογγίου και ἀποξηράνσεως των παρ' αὐτῇ ἐλῶν», ἐνωθέντα Ταμεῖα Λιμενικῶν Ταμείων Μεσολογγίου και Εἰδικῶν Ταμείων Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου, καλοῦνται τοῦ λοιποῦ «Λιμενικῶν και Ἐξυγιαντικῶν Ταμείων Μεσολογγίου», διοικεῖται δὲ συμφώνως τοῖς ἰσχύουσι νόμοις περὶ λιμένων και λιμενικῶν Ταμείων και ὑπὸ ἐπιτροπῆς καθοριζομένης ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1925, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ὁποίου διαχειρίζεται ἐφεξῆς διὰ κοινῶν προϋπολογισμοῦ ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν των τῶν ταμείων ἐξυγιάνσεως και λιμενικοῦ. Ἡ αὕτη Ἐπιτροπὴ θέλει διαχειρίζεσθαι ἐπίσης και τὰ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1925 ὑπολειπούμενα 2)10 διὰ καθαρῶς ἐξυγιαντικὰ ἔργα.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις ὅλων των περὶ λιμένων και λιμενικῶν Ταμείων κειμένων διατάξεων, μεταβαλλομένης τῆς σειράς των περιόδων, ἐδαφίων και ἄρθρων ἀνευ ὁμοῦ ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου αὐτῶν, ὡς ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κωδικοποίησις των περὶ τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς κειμένων διατάξεων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω Ν. Δ. προστίθενται τὰ κάτωθι νέα ἄρθρα: Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἵνα τῇ βάσει πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρώσῃ διὰ Διατάγματος σύμβασιν μετακλήσεως ἀλλοδαποῦ εἰδικοῦ λιμενολόγου ἐπὶ θητεία ὄχι μεγαλυτέρα τῆς τριετίας πρὸς ἐξέτασιν, ἐπιθεώρησιν και ἐποπτεῖαν ὅλων των ἐκτελουμένων μεγάλων λιμενικῶν ἔργων και κατάρτισιν λιμενικοῦ προγράμματος. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ καθορισθῶσιν διὰ τῆς συμβάσεως και θέλει ἐπιβαρύνει αὕτη τὰ ἐν τῷ Κράτει Λιμενικὰ Ταμεῖα τὰ ἐκτελοῦντα μεγάλα λιμενικὰ ἔργα, κατανεμομένη εἰς ὅσους αὐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον τρίτον.

1. Ἡ θητεία των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένων μελῶν των Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν εἶνε μονετής, λήγουσα τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, των δὲ αἰρετῶν μελῶν διετής, λήγουσα τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε περιττός.

2. Ἡ θητεία των μέχρι τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1928 διορισθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μελῶν θεωρεῖται λήξασα τὴν 15 ἰδίου μηνός. Τῶν ἀπὸ τῆς ἄνω ἡμερομηνίας και ἐφεξῆς διορισθέντων ἢ διορισθησομένων ἢ θητεία λήγει τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1929.

3. Πᾶν μέλος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς συνεχίζει τὰ καθήκοντά του και μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας του και μέχρις ἀντικαταστάσεώς του.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ θητεία των μελῶν των Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς ὅσους λιμένας κατασκευάζονται μεγάλα ἔργα τεχνικὰ εἶνε τριετής διὰ τε τὰ διοριζόμενα και τὰ αἰρετὰ μέλη.

5. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3807, ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ των περὶ θητείας των μελῶν Λιμεν. Ἐπιτροπείας Πειραιῶς διατάξεων.

"Άρθρον τέταρτον.

Επιτρέπεται εἰς τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον Τσάγεζι (Ὁρμυζών) ὅπως ἐκ τῶν κατατεθειμένων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καταθέσεων τοῦ δαπανήσῃ διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ διὰ τοῦ χωρίου διερχομένου χειμάρρου καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ γεφύρας μέχρι δραχμῶν 30 χιλιάδων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαδάτος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἐπιδόματων, διακριτικῶν σημείων, ἐιδικότητος, τροφοδοσίας καὶ ἀδειῶν τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων».

Νόμος 3983

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

"Άρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἐπιδόματων, διακριτικῶν σημείων, ἐιδικότητος, τροφοδοσίας καὶ ἀδειῶν τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων» δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 312 (Τεύχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1926, ὅπερ, τροποποιηθὲν παρ' ἡμῶν, ἔχει ὡς κατωτέρω.

Περὶ ἐπιδόματων, διακριτικῶν σημείων, τροφοδοσίας, ἐιδικότητος καὶ ἀδειῶν τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ ὑπηρεσίας τῶν ὑποβρυχίων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Άρθρον 1.

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ μονίμου καὶ ἐφεδρικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑποβρυχίων, κεκτημένοι πτυχίον Ὑ φέρουσιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ στήθους τῶν ἱματιδίων ἢ χιτωνίων αὐτῶν ὡς διακριτικὸν σῆμα ὑποβρύσιον ἐν ἡμικαταδύσει. Τὸ διακριτικὸν τοῦτο σῆμα κανονισθῆσεται ἐφ' ἀπαξ δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

"Άρθρον 2.

Μέχρις οὗ λειτουργήσῃ ἡ Σχολὴ Ὑποβρυχίων καὶ καταστήσῃ δυνατὴ ἡ εἰς αὐτὴν φοίτησις καὶ δοκιμασία πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου Ὑ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ ὑποβρυχία εἴτε ὡς μόνιμον εἴτε ὡς ἐφεδρικὸν προσωπικὸν αὐτῶν δύνανται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν κυβερνητῶν τῶν ὑποβρυχίων καὶ ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Α. Δ. Ὑ. νὰ ὀνομάζωνται πτυχιούχοι Ὑ οἱ ἐκ τούτων ἐπιμελεῖς καὶ ἱκανοί. Τὰ οὕτω χορηγούμενα πτυχία θεωροῦνται προσωρινὰ καὶ δύνανται ν' ἀφαιρῶνται διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου εἰς περίπτωσιν ἀκατάλληλότητος ἢ ὀλιγορίας καθηκόντων.

"Άρθρον 3.

Οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ μονίμου καὶ ἐφεδρικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑποβρυχίων, κεκτημένοι ὀριστικὸν ἢ προσωρινὸν πτυχίον Ὑ, καὶ οἱ προεστάμενοι ἐν γένει τοῦ

στολίσκου ἢ ομάδων δικαιούνται εἰς τὰ κάτωθι ἐπιδόματα, καλούμενα ἐπιδόματα ὑποβρυχίου, ἥτοι :

Ἀξιωματικοὶ καὶ σημαιοφόροι 15 ο)ο.

Ἀρχικελευσταὶ 20 ο)ο.

Κελευσταὶ 25 ο)ο.

Δόκιμοι ὑποκελευσταὶ καὶ ὑποκελευσταὶ 30 ο)ο.

Δίοποι ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ναῦται ἐθελονταὶ 35 ο)ο ἐπὶ πλέον τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ναύτου ἐθελοντοῦ.

Δίοποι καὶ ναῦται ἐκτελοῦντες θητεῖαν καὶ ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι, τυχόντες ἢ μὴ ὀριστικοῦ πτυχίου τῆς ἐιδικότητος τῶν δραχ. 350 κατὰ μῆνα. Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ μονίμου καὶ ἐφεδρικοῦ προσωπικοῦ, λογισθέντες ἢ μὴ δυνάμει τοῦ ἁρθρου 1 πτυχιούχοι Ὑ, εἰσάγονται μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ὑποβρυχίων ὅπως ὑποστῶσι τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ ἐιδικότητα αὐτῶν ἐκπαίδευσιν καὶ τύχωσιν ὀριστικοῦ πτυχίου Ὑ. Οἱ ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον δὲν τύχωσι πτυχίου Ὑ, στεροῦνται ἐφεξῆς τοῦ ἐπιδόματος ὑποβρυχίων.

"Άρθρον 4.

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται ἀνήκοντες ὅπως δῆποτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑποβρυχίων δικαιούνται εἰς πρόσθετον ἐπίδομα, καλούμενον «ἐπίδομα καταδύσεων», ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ προηγούμενον ἐξάμηνον ἔχουν ἐκτελέσει καταδύσεις διαρκείας 24 τοῦλάχιστον ὥρων ἐν συνόλῳ, ἥτοι.

Ἀξιωματικοὶ καὶ σημαιοφόροι 20 ο)ο.

Ἀρχικελευσταὶ 30 ο)ο.

Κελευσταὶ 30 ο)ο.

Δόκιμοι ὑποκελευσταὶ καὶ ὑποκελευσταὶ 30 ο)ο.

Δίοποι καὶ ναῦται ἐθελονταὶ 35 ο)ο ἐπὶ πλέον τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

Δίοποι καὶ ναῦται ἐκτελοῦντες θητεῖαν καὶ ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι, τυχόντες ἢ μὴ ὀριστικοῦ πτυχίου τῆς ἐιδικότητος τῶν, 300 δραχμᾶς κατὰ μῆνα.

Ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι ὑπηρετοῦντες ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων μετὰ συμπλήρωσιν 18 μηνῶν θητείας ὑπάγονται ὡς πρὸς τὸν μίσθον καὶ ἐπιδόματα ἐν γένει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐθελοντῶν μέχρι συμπληρώσεως τῆς ἡν ἀνέλαβον ὑποχρεώσεως.

Τὰ ὡς ἄνω ἐπιδόματα ἐλαττοῦνται εἰς τὸ ἐν ἡ τὰ δύο τρίτα, ἐφ' ὅσον αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐξάμηνον ἐκτελεσθεῖσαι καταδύσεις δὲν ἔφθασαν μὲν τὰς 24 ὥρας, ἀλλ' εἶναι πάντως τοῦλάχιστον 8 ἢ 16 ἐν συνόλῳ.

Ὡς χρόνος καταδύσεως λογίζεται ὁ παρερχόμενος ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν πρὸς ἐκτέλεσιν καταδύσεως κλείεται μετὰ τὸ παράγγελμα «εἰς τάξιν» καταδύσεως) τὸ πῶμα τοῦ πυργίσκου μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἀνερχομένου τοῦ ὑποβρυχίου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀνοίγεται τοῦτο.

Δικαιολογητικὸν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος καταδύσεως εἶναι ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ πλοίου ἢ εἰδικοῦ βιβλίου καταδύσεων, τηρουμένου ὑποχρεωτικῶς παρὰ τε τῶν ὑποβρυχίων καὶ τῆς βάσεως.

Τὰ ὡς ἄνω ἐξάμηνα ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 1ης Ἰουλίου, δύνανται δὲ διὰ τοὺς τυχόν μὴ συμπληρώσαντας εἰς τὸ τέλος αὐτῶν 16 ἐν συνόλῳ ὥρας νὰ παρατείνωνται ἐπὶ δέμηνον, τῶν ὥρων καταδύσεως ἃς ἐκτελοῦσι κατὰ τὸ δέμηνον τοῦτο διάστημα ὑπολογιζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μέχρι μὲν τῆς συμπληρώσεως τῶν 16 τοιούτων ὥρων ὡς ὥρων καταδύσεως τοῦ προηγούμενου ἐξαμήνου, πέρα δὲ τούτων ὡς ὥρων καταδύσεως τοῦ νέου ἐξαμήνου. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν ὡς ἄνω ὥρων καταδύσεως, αἰτνες διδουσι δικαίωμα ἐπιδόματος, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ κατὰ τὰς πρὸς παραλαβὴν νέων ὑποβρυχίων δοκιμᾶς χρόνοι ἐν καταδύσει τοῦ ἐπιβαίνοντος προσωπικοῦ. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις ἀνατρέχει ἐφ' ἧς ἤρχισαν αἱ καταδύσεις τῶν ὑποβρυχίων 730 τόνων.

"Άρθρον 5.

Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματι-

κῶν ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν μαχίμων ὁμοεισάθμων τῶν μὴ τεχνικῶν κλάδων, ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐθελοντῶν διόπους καὶ τοὺς ναύτας ἐθελοντάς ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, εἶναι δὲ ἀνεξάρτητα παντὸς ἄλλου ἐπιδόματος ἢ ἐπιμισθοῦ, χορηγούμενων λόγῳ ἐιδικότητος κλάδου ἢ πτυχίου, οἰκογενειακῶν βραδῶν, τριετίας κλπ.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων δύνανται κατόπιν διαταγῆς τοῦ Α. Δ. Υ. νὰ λάβωσι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀσκήσεων ἐν πλῶ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν γενικῶν γυμνασίων ἠὲ ἡμερήσιον τροφοδοτικὴν μερίδα, ἠὲ ἡμερήσιον ἀντίτιμον καὶ ἠὲ ἡμερήσιον τράπεζαν μέχρι τοῦ διπλασίου, καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἠὲ ἡμερήσιον τροφοδοτικὴν μερίδα, ἠὲ ἡμερήσιον ἀντίτιμον καὶ ἠὲ ἡμερήσιον τράπεζαν μέχρι τοῦ πολλῷ μᾶλλον καὶ ἡμισείας φορᾶς τοῦ κεκανονισμένου διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν πλοίων ἐπιφανείας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας τῶν ὑποβρυχίων, ὁσάκις ταῦτα καταπλέουν εἰς λιμένας ἄλλους τοῦ ὁρισθέντος ὡς λιμένος μονίμου παραμονῆς τῶν χωρὶς νὰ συνοδεύονται ὑπὸ πλοίων ἐπιφανείας καταλλήλων πρὸς ἐνδιάκτισιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν, χορηγοῦνται δι' ἐκάστην νύκτα εἰς μὲν τοὺς ἐπιβαίνοντας τῶν ὁριζωντικῶν δραχμαὶ 50, εἰς τοὺς ἀρχικελευστάς 40, εἰς τοὺς κελευστάς καὶ ὑποκελευστάς 30, εἰς δὲ τοὺς διόπους καὶ ναύτας 20.

Προκειμένου περὶ ξένων λιμένων τὰ ἀνωτέρω ποσὰ δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ν' αὐξάνωνται μέχρι τοῦ τριπλασίου.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὰς συνεπεῖς συνγωνισμοῦ ἢ ἐντολῆς τοῦ Α. Δ. Υ. στήριζομένης ἐπὶ γνωμοδοτήσεων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς Ὑποβρυχίων συντάξεις ἐγγειριδίων, κανονισμῶν, μονογραφῶν χρησίμων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀμοιβῶν καὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων ἐν ἰσχύϊ παρὰ τῇ Σχολῇ τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Ὑποβρυχίων δύνανται νὰ χορηγῇται κατόπιν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ πίστωσις μέχρι ποσῶς 50.000 ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ μὲ δοσίλογον τὸν παρ' αὐτῇ τεχνικὸν διευθυντὴν ἢ ἄλλον οἰονδήποτε ἀξιωματικὸν πρὸς προμήθειαν διαφόρων εἰδῶν καθημερινῆς χρήσεως ἢ ἐπειγουσῆς ἀνάγκης, ὧν στεροῦνται αἱ ἀποθήκαι.

Ἡ προμήθεια τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἐνεργεῖται κατόπιν διαταγῆς τοῦ Α. Δ. Υ. ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ δεδικαιολογημένῃ αἰτήσῃ τοῦ τεχνικοῦ διευθυντοῦ διὰ τριμηνίων ἐπιτροπῶν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προμηθειῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Εἰς ὑπαξιωματικούς, διόπους καὶ ναύτας τῶν ὑποβρυχίων, οἵτινες ὑφίσταται ἀνάγκη ὑποβάλλονται κατόπιν διαταγῆς τῶν κυβερνητῶν τῶν εἰς ἐξαιρετικῶς κοπιώδεις καὶ ἀνθυγιεῖν ἐργασίας καὶ διὰ πέρα τῶν 8 ὥρων καθ' ἡμέραν χορηγεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἑκτακτὸν ἡμερήσιον ἐπίδομα εἰς τοὺς πρώτους μὲν δὲ δραχμῶν 30, εἰς δὲ τοὺς διόπους καὶ ναύτας δραχμῶν 20.

Αἱ τοιαῦται περιπτώσεις ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν πλοίων, σχετικὰ δὲ ἀπισπάσματα αὐτῶν χρησιμεύουσιν ὡς δικαιολογητικὰ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τριμήνου οἱ προϊστάμενοι τῆς Βάσεως ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν, παρ' ὧν οἰκονομικῶς ἐξαρτῶνται τὰ ὑποβρυχία, καταρτίζουσι κατάστασιν ἐμφαίνουσαν ὀνομαστικῶς τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὰς καταδύσεις ἐκάστου ὑποβρυχίου κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ὡς καὶ τὰς ἐν συνόλῳ ὥρας ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη καταρτιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

τὰ ἡμερολόγια ἢ τὰ εἰδικὰ βιβλία καταδύσεων ἐκάστου ὑποβρυχίου ἀναλόγων ἐγγραφῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Α. Δ. Υ. καὶ ἐγκρινομένη ὑπ' αὐτοῦ χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν πρὸς καταβολὴν τοῖς δικαιούχοις τοῦ ἐπιδόματος καταδύσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ ναῦται ὑπηρετοῦντες ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων δύνανται νὰ λάβωσι κατ' ἔτος ἄδειαν κανονικὴν 45 ἡμερῶν μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς καὶ ἐπίδομα ὑποβρυχίων.

Ἡ τοιαύτη ἄδεια δίδεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, εἴτε ἐφ' ἅπαξ ὁλόκληρος εἴτε καὶ διηρημένη εἰς δύο χρονικὰ διαστήματα ἢ καὶ τρία ἰσόχρονα τοιαῦτα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσεις.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετμεζᾶς, Α. Παππᾶς, Α. Δροσόπουλος, Α. Νάκος, Η. Ἀποσκίτης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιεύηται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Π. Ἀργυρόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 παραγρ. α' καὶ β' καὶ 51 τοῦ Ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 παραγρ. α' καὶ β' καὶ 51 τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Πετρίδης